

Anonimizirana različica

Prevod

C-191/19 – 1

Zadeva C-191/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

27. februar 2019

Predložitveno sodišče:

Landgericht Frankfurt am Main (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

20. februar 2019

Tožeča stranka in pritožnica:

OI

Tožena stranka in nasprotna stranka v pritožbenem postopku:

Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA

Landgericht Frankfurt am Main (deželno sodišče Frankfurt na Majni, Nemčija)

24. civilni senat

[...] (ni prevedeno)

Sklep

V sporu

OI [...] (ni prevedeno)

tožeča stranka in pritožnica

[...] (ni prevedeno)

proti

Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA, [...] (ni prevedeno) Valencia,

tožena stranka in nasprotna stranka v pritožbenem postopku

[...] (ni prevedeno)

24. civilni senat Landgericht Frankfurt am Main (deželno sodišče Frankfurt na Majni) [...] (ni prevedeno) je na podlagi obravnave z dne 27. novembra 2018 sklenil:

I. Sodišču Evropske unije se zaradi razlage členov 4(3), 5(1)(c)(iii), 7(1), prvi stavek, točka (b), Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (v nadaljevanju: Uredba o pravicah potnikov) predložita ti vprašanji za predhodno odločanje:

1. Ali se preusmeritev potnika, ki se na letališču prijavi na let s potrjeno rezervacijo za določen let, proti njegovi volji na kasnejši let, šteje za zavrnitev vkrcanja v smislu člena 4(3) Uredbe o pravicah potnikov, če se let, na katerega se nanaša potrditev rezervacije potnika, opravi v nadaljevanju?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali se določba člena 5(1)(c)(iii) Uredbe o pravicah potnikov po analogiji uporablja za primere zavrnitve vkrcanja v smislu člena 4(3) Uredbe o pravicah potnikov?

II. Pritožbeni postopek se prekine.

Obrazložitev

Tožeča stranka je imela pri toženi stranki potrjeni rezervaciji za let s številko IB 8505 za 3. oktober 2015 iz Jereza (odhod po voznem redu ob 13.35) do Madrida (prihod po voznem redu ob 14.45), ki naj bi ga opravila tožena stranka, in nadaljnji let s številko AB 5325 za dne 3. oktobra 2015 iz Madrida (odhod po voznem redu ob 20.00) do Frankfurta (prihod po voznem redu ob 22.40).

Tožeča stranka je bila z leta IB 8505 preusmerjena na let IB 8507. Letalo na letu IB 8507 je iz Jereza vzletelo okoli 17.55 in v Madridu pristalo okoli 19.05. Nadaljnji let AB 5325 je bil opravljen kot načrtovano ob 20.00, tako da je tožeča stranka v Frankfurt prispela brez zamude, celo deset minut pred načrtovanim časom prihoda.

Tožeča stranka je po delnem umiku zahtevka v višini 200 EUR na prvi stopnji pred Amtsgericht (okrajno sodišče) na podlagi Uredbe o pravicah potnikov nazadnje uveljavljala plačilo odškodnine v višini 400 EUR.

Amtsgericht (okrajno sodišče) je tožbo zavrnilo, ker je tožeča stranka v končni namembni kraj prispela znotraj časovnega okvira iz člena 5(1)(c)(iii) Uredbe o pravicah potnikov.

Tožeča stranka je zoper odločitev vložila pritožbo, s katero še naprej zahteva plačilo 200 EUR. Tožeča stranka v bistvu navaja, da je na podlagi Uredbe o pravicah potnikov upravičena do odškodnine v višini 200 EUR zaradi zavrnitve vkrcanja. Te pravice ni mogoče omejiti iz razlogov, ki so v členu 5(1)(c)(iii) Uredbe o pravicah potnikov predvideni v primeru odpovedi leta.

Odločitev pritožbenega sodišča je odvisna od odgovora Sodišča Evropske unije na vprašani za predhodno odločanje.

Pritožbeno sodišče meni, da je odškodnino mogoče uveljavljati samo v primeru, če gre za zavrnitev vkrcanja zaradi spremembe rezervacije. O odpovedi – kot edini možni drugi obliki neizvedbe storitve na podlagi Uredbe o pravicah potnikov – namreč ni mogoče govoriti že zaradi tega, ker je bil let, s katerim naj bi prvotno potovala tožeča stranka (IB 8505), opravljen, načrtovani let pa ni bil v celoti odpovedan. Pravice do odškodnine v obravnavanem primeru poleg tega ni mogoče uveljavljati zaradi neposredne uporabe člena 5(1)(c)(iii) Uredbe o pravicah potnikov.

Na to se nanaša prvo vprašanje za predhodno odločanje. Po mnenju pritožbenega sodišča so podani utemeljeni razlogi, ki govorijo v prid temu, da se za preusmeritev potnika na drug let proti njegovi volji uporablja člen 4(3) Uredbe o pravicah potnikov, če je prvotni let opravljen. V nasprotnem primeru bi obstajala nevarnost, da bi se dejanski letalski prevoznik s preusmeritvijo potnika na kasnejše lete izognil pravnim posledicam Uredbe o pravicah potnikov, s čemer bi posegal v pravice potnikov, kar bi bilo v nasprotju s cilji Uredbe o pravicah potnikov (zlasti z varstvom potnikov). To je tudi v skladu s prevladujočim mnenjem nemške sodne prakse in doktrine [...] (ni prevedeno).

Če je treba na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti pritrdilno, je za odločitev v zadevi pomembno, ali se določba člena 5(1)(c)(iii) Uredbe o pravicah potnikov po analogiji uporablja za zavrnitev vkrcanja v smislu člena 4(3) Uredbe o pravicah potnikov. Pogoji iz tega člena so namreč izpolnjeni. Na to se nanaša drugo vprašanje za predhodno odločanje.

Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija) na to vprašanje doslej ni izrecno odgovorilo [...] (ni prevedeno).

Po mnenju pritožbenega sodišča govorijo utemeljeni razlogi v prid uporabi po analogiji, zlasti ob upoštevanju smisla in namena pravice do odškodnine iz člena 7 kot tudi izključitve odgovornosti na podlagi člena 5(1)(c) Uredbe o pravicah potnikov.

Pravica do odškodnine je v prvi vrsti namenjena pavšalni odpravi težav in nevšečnosti zaradi izgube časa in povzročitve škode zaradi neustrezne izvedbe

storitve na podlagi Uredbe. Glede na navedeno je treba določbo člena 5(1)(c) Uredbe o pravicah potnikov razumeti tako, da je evropski zakonodajalec domneval, da v teh primerih potniku niso nastale težave in nevšečnosti, ki bi zahtevale plačilo pavšalne odškodnine. Potnik mora dejstvo, da je v teh primerih zaradi neizvedbe leta s strani dejanskega letalskega prevoznika v skladu s potrjeno rezervacijo kljub temu (neznatno) prikrajšan, sprejeti brez plačila odškodnine. Izključitev pravice do plačila odškodnine na podlagi Uredbe o pravicah potnikov za potnika, ki je prikrajšan (neznatno), namreč tudi z vidika splošnega varstva potrošnikov in posebnega varstva potnikov ni sporno. Ta uredba namreč uvaja zgolj minimalne pravice potnikov.

To povezavo med členoma 5(1)(c) in 7 Uredbe o pravicah potnikov bi bilo možno uporabiti v primerih zavrnitve vkrcanja. S stališča potnika namreč ni bistvene razlike med tem, ali let ni bil opravljen zaradi zavrnitve vkrcanja ali odpovedi. V obeh primerih je namreč potnik prikrajšan, ker njegov let ni opravljen v skladu z rezervacijo. To potrjuje tudi okoliščina, da se zavrnitev vkrcanja od odpovedi razlikuje zgolj v tem, ali je sporni let kasneje opravljen, ali pa je načrtovani let v celoti odpovedan. Ali se pri tem posameznemu potniku v smislu člena 4(3) Uredbe o pravicah potnikov vkrcanje zavrne, pri čemer se načrtovani let opravi, ali pa je posameznemu potniku v smislu člena 5 Uredbe o pravicah potnikov let odpovedan zaradi odpovedi načrtovanega leta, ne vpliva na naravo in obseg težav in nevšečnosti, ki potniku iz tega razloga nastanejo.

V prid navedenemu stališču govori tudi dejstvo, da takšne težave in nevšečnosti za potnika nastanejo neposredno po seznanitvi, da njegov let ne bo opravljen v skladu z rezervacijo. Ali gre v primeru neopravljenega leta za zavrnitev vkrcanja ali odpoved, pa bo potnik pogosto izvedel šele kasneje. Potnik namreč v tem trenutku ne more vedeti, ali je neopravljen let posledica opustitve načrtovanega leta s strani letalskega prevoznika.

Uporabe po analogiji tudi ni mogoče zavrniti z utemeljitvijo, da naj bi imela pravica do odškodnine v primeru neizvedbe storitve vsaj delno kaznovalni značaj. Pravica do odškodnine namreč nima značaja kaznovalne odškodnine.

[...] (ni prevedeno)

Frankfurt na Majni, 20. februarja 2019

[...] (ni prevedeno)